

Aaret for Loven — paa den enkelte Lov 6 Mill. Kr., men man indsatte ingenlunde paa Finanslovsforslaget 6 Mill. Kr. som Udgift til Christiansborg Slot. Havde man gjort det, kunde man have undværet mange senere Betragtninger. Og det samme gælder jo mange andre Lovforslag eller vedtagne Love, som alle ærede Medlemmer ved. Dette Forhold afføder en Usikkerhed i vor Finansstyrkelse, som i høj Grad vil indvirke baade paa Ministerierne og paa Rigsdagen. Tænk paa Frederiks Hospital! Kan man tænke sig noget urimeligere, end at vi i dette Øjeblik staar med et Laan, i Virkeligheden et indirekte Statslaan, tilsyneladende optaget af Frederiks Hospital, til Bygning af det Rigshospital, som er færdigt for flere Aar siden. Der er ingen Finansminister — jeg svarer for den nuværende —, som har stor Lyst til at afskrive det hele Beløb paa et Aars Finanslovsforslag eller Finanslov; thi pludselig at afskrive 5 Mill. Kr. vil ganske forrykke Balancen og forrykke den paa en helt urimelig Maade, fordi man jo bestandig afholder Udgifter, som er hjemlede ved tidligere Love. Jeg vil gerne gøre denne Betragtning gældende overfor det ærede Medlems — milde Bebrejdelser, maa jeg vel sige. Vi er inde paa en gal Vej. Vi kan mange Gange ikke ganske bestemt se, hvad vi finansielt har Raad til, fordi vor Finanslov desværre er en plumret Ting; og gøre det op i alle Enkeltheder er ingenlunde let. Det er ikke en Gang let at regne ud, hvad man skylder bort i dette Øjeblik, eller beregne, hvad den danske Stat har garanteret. Og jeg vil endda foretrække, at man ikke gør det, for jeg tror ikke, det vilde være nogen Nytte til at minde alt for stærkt om, hvor store Summer den danske Stat nu er Garant for.

Jeg skal endelig gøre nogle Bemærkninger til ærede Medlemmer, som har rettet Forespørgsler eller Henstillinger til mig. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) omtalte Frederiks Hospital og takkede mig for, at han nu endelig havde forstaaet det mørke Punkt, Frederiks Hospitals Pengeforhold havde været for ham. Jeg ser saaledes paa denne Sag, at jeg kan ikke være med til det, som ærede Medlemmer har antydnet: at bruge Frederiks Hospitals Plads og Bygninger i Statsøjemed, i alt Fald ikke, hvis man kan finde en Køber til Hospitalet. Jeg vilde anse en Finansminister for ganske berettiget til at sælge dette med Bygninger og Grund for de 3 Mill. Kr., som det i Loven om Rigshospitalet er beregnet til at skulle indbringe; men jeg er ganske vist ikke

sikker paa, at der vil komme en saadan Køber. I alt Fald vil jeg mene, at man ikke bør disponere over Grund og Bygninger, før man er vis paa ikke at kunne sælge dem; for det er dog det rigtigste at tilvejebringe Dækning for det Laan, Staten har optaget, ved at sælge den Bygning, som er blevet erstattet af det store kostbare Rigshospital.

Da jeg er i det Kvarter, vil jeg sige til det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel), at jeg tilfulde sympatiserer med ham, naar han udtalte, at visse usunde Dele af København — Borgergade-, Adelgade- og Helsingørgadekvarteret — kunde trænge til Ombygning. Men hvis det ærede Medlem anmoder Staten om nu at stille et rentefrit Laan til Disposition for Københavns Kommune til denne Ombygning, tror jeg ikke, at jeg kan imødekomme hans Ønske, thi i samme Øjeblik som man sætter Laan op, givne f. Eks. til Husmandsbrug og lignende, til en højere Rente, end man tidligere fik, vilde det være urimeligt at yde et rentefrit Laan til Københavns Kommune. I øvrigt kunde jeg ganske sympatisere med det ærede Medlems Ønske om at faa de paagældende Forhold forandret, men jeg ser ikke, det kan ske paa den Maade, at Staten direkte bidrager dertil.

Et andet æret Medlem af Højre, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), har udtalt sig om en Toldsag. Da jeg ikke kan tænke mig, at den interesserer Tingets Medlemmer synderligt, skal jeg omtale den saa kort som muligt, men jeg nødsages til at svare det ærede Medlem af den Grund, at han paa en vis Maade talte som Medlem af Toldraadets Appeludvalg. Der har været Strid mellem Finansministeriet og Appeludvalget i Anledning af Fortoldningen af en Vare, som hedder Kønrog. I Toldloven er det i Position 37 bestemt, at Kønrog og andre Sodfarver skal indgaa for en Told af 3 Øre. Denne Bestemmelse blev i sin Tid indsat af Hensyn til en eneste Mand her i Landet, en Mandovre paa Bornholm, som laver Kønrog — jeg ser, det ærede Medlem fra Bornholm smiler ved Tanken. Af Sympati for denne lille Fabrik gik man til en Beskyttelse af 3 Øre pr. Kilo Kønrog, som altsaa er en Sodfarve. Saa hændte det, at der her til Landet fra Sverige indførtes et Surrogat for Kønrog, som kaldes Kinrök — det er det samme Ord som Kønrog, og det betyder, saa vidt jeg ved, ikke andet end Fyrretræsod. Denne Vare er ikke lavet af det samme som Kønrog; den kaldes Kønrog, men Bestanddelene er andre, den er lavet af